

Előfizetési árak:

Egész évre . . . . . 12 frt.
Félévre . . . . . 6 „
Negyedévre . . . . . 3 „
Egy óra . . . . . 1 „
Egyes szám 4 kr.

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer. Pál könyvnyom-
dája Nagybecskerek, Uri-
utca 276. sz., hová az
előfizetések és a lap szét-
küldésére vonatkozó felszo-
lamlások intézendők.

TORONTÁL.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Szerkesztőségi iroda:

Nagybecskerek.
Ferencz-József-tér,
Bauer-féle ház
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogad-
tatnak el. Azonkívül az
összes hirdetési irodákban.

Megjelenik mindennap,
vasár- és ünnepnapok
kivételeivel.

Apponyi Sárosmegyében.

Nagy-Becskerek, szeptember 15.

(—) Mint a hogy híres primadon-
nákat hívnak meg vendégszereplésre,
kik aztán felmutatják művészetüket
egész teljességében; bűbajos koloratu-
rájukat, behizelgő szopránjuk szédítő
magasságait, trillákat, stakkatokat és
a szinpad ének egyéb tökéletességeit,
ugy járja be a mérsékelt ellenzék
nagynevű vezére, Apponyi Albert
gróf az ország legkülönbözőbb vidé-
keit s énekel nekik — dicséretére
legyen mondva — beléptidij nélkül.
Elmondhatja a nemes gróf Petőfi
után:

Járjatok be minden földet,
Melyet isten megteremtett
S nem akadtok, bizonyára,
Sárosmegyének párjára...

Elmondhatja, mert — a mint a la-
pokban olvassuk — Apponyi érczes
baritonja oly nagy hatást keltett
Eperjesen, a magyar Gascogne, Sáros-
vármegyének fővárosában, a minővel
csak a legkedveltebb primadonnák
dicsekedhetnének. Caraffa viselt dol-
gainak színhelyén ámultak a vérrel
öntözött falak, a midőn a par exczel-
lence katolikus főúr ily hatás, ekkora
lelkésülés mellett szólott Luther leg-
kitartóbb híveihez.

Sárosmegye kedélyes megyecske. Itt
laknak azok az urak, kik kedvöket ta-
lálják a gascogne-ádokban s kevés
vagyon mellett könnyü temperamen-
tummal rendelkezvén, bizonyára lel-

kesedéssel fogadnának mindenkit, a
ki valamiben — művész. Apponyi
pedig — a mit tagadni nem lehet —
művésze a szónoklatnak s ha mind-
járt kigiz népdalokkal s leutazott
híveinek közreműködésével csecseny
és cserkesz fegyvertánczokat is muta-
tott volna be a „Laniena Eperjesi-
ense“ színterén, a lelkesedés akkor is
nagy és határtalan lett volna.

Kinek is volna az ellen kifogása,
hogy a hasonló temperamentumu em-
berek így vonzódnak egymáshoz?
Csak azt szeretnők tudni, hogy mi
alkalomból lön szükségessé ez az
eperjesi diszszemle éppen
most, a parlamenti ülések megnyitá-
elött alig néhány héttel, a mikor
mindazon szellemes csevegések és
ösmert motívumokra alkalmazott va-
riánsok, a melyekkel Apponyi ezut-
tal mulattatta hallgatóságát, csak úgy
elmondathattak volna.

Semmit sem hallottunk, a mi maár
ne mondatott el régebben, semmit,
a mi nem lehetett volna egy holnap
mulva elmondani, de láttuk igen is
azt, hogy a nemes gróf ellenzéki
allurejeibe ujonnan bizonyos fanatiz-
mus és személyes gyűlölet vegyült,
a mely kész a kormány elé akadá-
lyokat gördíteni, a mikor minden
összinte hazafinak együtt kellene a
megromlott helyzet javítására töre-
kedni. A nemzetiségi bujtogatások, a
felmerült vallási viszály Apponyit csak
annyiban érdeklik, a mennyiben a

kormány helyzetét ideig-óráig esetleg
nehézsé is teheti. A kormány nem
választhat ki magának kedélyes kerü-
letet, a melyben egy-egy banketten,
a melyen végül szellemes pohár-
köszöntőt mondanak a hölgyekre is,
tartson elmfuttatásokat a nagy hord-
erejű kérdések felől. A kormány min-
den szava tett értékével bír s az
ellenzék vezéreinek jogukban áll e ki-
mondott szó s a tett után hallatni
ítéletüket, de nincs jogukban éppen a
nemzetiségi és vallási visszavonás
veszedelmei előtt nehezíteni a kor-
mány helyzetét. Egy szót sem hallot-
tunk Apponyitól Eperjesen, mely a
kormánynak erőt óhajtott volna nyuj-
tani ama feladat végrehajtásához,
mely reá vár a nemzeti ügy s a val-
lási béke érdekében kifejtendő küz-
delmében. A nemzetiségi bujtogatók,
a vallási béke megromtói — bár kik,
bár hol legyenek azok — legfeljebb
azt láthatják az eperjesi akció és
dikeció után, hogy a mig ők gyön-
gitik a magyar állam alapjait, addig
Apponyi gyöngíti az ezen alapok
megvédését hivatott nemzeti kormányt!
Még a függetlenségi párt is érezi,
hogy most oly momentumai vannak
a nemzet politikájának, a hol egy-ütt
kell hogy érezsen minden magyar
ember s nem akarja (a kínálkozó
90. születésnap alkalmával daczára)
Kossuth nevét kortes- és párteszközzé
alacsonyítani, nehogy Ratiu és Hur-
banék fölötte megörüljenek. Ilyen

A „TORONTÁL” TÁRCZÁJA.

JÓB.

Irta: Cladel Leon.

Csak egy sou-t uraim! Az isten
nevében: csak egy sou-t! Isten megfizet
érette!

Rendesen ott ült a Sevres és Bellevue
sarkán, hol annyian fordulnak meg minden
áldott nap, kocsiiban és gyalog egyaránt,
polgárok s katonák vegyesen. Mikor először
hallottam egyhangu rimánkodását, tudja
isten: olyan sajtáságos érsés fogott el,
megálltam előtte, mellény zsebemben pénzt
kerestem, de üres volt, mert régtől fogva
nem szoktam magammal pénzt hordani, a
mi természetesen igen sokszor kényelmetlen
helyzetbe hoz, — hanem hát összintén meg-
vallom, így kell tennem, a szükségsszerűség
parancsolja. De ezen a szép május estvén,
hogy, hogy nem, mégis találtam zsebemben
tiz centimet s odaadtam a kéregetőnek.
Egész udvariasan leemelte kalapját s olyan
modorban köszönte meg az alamissnát, a
minőt koldusoknál egyáltalán nem tapasztalunk,
— azután egy fehér kis kutyára
mutatott, mely mellette feküdt s hiselgően
nézett rá.

— Ez a kutya az én pénztárnokom s ha
oda nem adom a pénzt, megbetegszik.

Érdeklődve hallgattam szavait s a csinos

kis állatnál levő tálczába dobtam a pénzt.
A négy lábú pénztárnok vigan csóválta far-
kát, halásan köszönt nyirott fejével, örömet
kifejező nyöszörgésével.

Igazán csinos s kitanult kutyája
van!

— Igaza van uram! Alig van párja az
egésza világon. Ha nem tud is beszélni, de
tud sirni s mosolyogni, mint a gyermek.

A koldus eme szavai s a kiejtése még
jobban meglepett, mint előbb feltűnt modora.
Élesen arczába néstem. Alacsony termetű,
kissé előrehajlott vállu férfi volt, csaknem
rongyokba burkolódzva, de még e rongyok
is, mintha eleganciát árultak volna el; úgy
tetszett, mintha egy árubába öltözött ur
állana előttem, ki valami furcsa tervnek
akar így szolgálni. Maga az arc is, mely
egész méltóságos színezetű volt: csaknem
arisztokratikus fővel egyesült: erre lát-
szott mutatni. Magas homloka, nagy szemei,
papos szakállá, mely keblére borult s fehér
volt, mint a lilium: egészen feltűnővé tet-
ték előttem.

Egyenesen XIV. Lajos király kora-
beli udvari férfit gondoltam magam előtt
állani.

— Ma igen szép időnk van mormogá
a koldus, mikor tovább akartam menni.
Akár azt is gondolhatná az ember,
hogy a menyei atya mosolyogva néz most
a földre... Viszontlátásra uram! Köszö-
nöm az alamissnát kutyám s a magam ne-
vében.

Ki volt ez a különös ember? Honnan
való ez a koldus, a ki olyan elegánsan be-
szélt?... Senki sem tudott róla semmit,
csupán azt, hogy vagy 50 esztendővel ez-
előtt jött ide a feleségével, leányával s
hogy ezek csakhamar mindketten eltűntek,
maga a férfi maradván a városban. Minden
gunyolódás nélkül, egyszerűen csak Kakukk
apónak neveztek. Hogy miért? Senki sem
tudott felvilágosítást adni erről. Bármennyi-
nyire óhajtottam is róla valami közelebbit
megtudni, nem sikerült. Csupán annyit tud-
tam meg, hogy a templom mellett s a
tanácsbás szomszédjában lakik egy pince-
lakásban, honnan télen s nyáron elő-elő jő,
hogy az utcán alamissnát gyűjtson magá-
nak. Már le is mondtam a reményről, hogy
kiudok fölöle valamit, a mikor a véletlen
ujabb reményekre nyújtott kilátást. Úgy
deltájban volt. Egy barátommal sétálgattam,
a kit ebédre hívtam magamhoz. Arrafelé
jártunk éppen, a hol az öreg koldust szok-
tam látni. Egyszer csak elhallgat barátom,
gyors léptekkel az utca másik oldalára siet
s a görnyedt termetű, titokzatos öreg kol-
dust megöleli, ki kutyájával ott telepedett
le egy fa árnyékában.

— No: hát igazán maga az Jób?

— En bizony Jézus!

S e saóváltás után átölelik, megcsókol-
ják egymást, azután a következő párbessé-
det folytatják:

— Öregem ugy-e beteg volt? A Mont-
martren már régen nem láttam!

mérsékletet ajánlanánk most a nemzeti párt nagynevű vezérének, ki néhány hó előtt még különben is mérsékelt ellenzéknek nevezte a pártját. Azóta — elkeresztelték azt is.

„Ez alkalommal én Ciceron tul fogok tenni“, „vágyódom a miniszteri tárcza után“... Az eperjesi beszéd két pontja kétségtelenül erős ambícióval tanuskodik; a sárosi temperamentum hatása nyilatkozott meg benne egy másik, igen lobbanékony temperamentumra. Eppen azért hisszük, hogy ezek a tréfás részletek szintén kellő méltánylásban részesültek Eperjesen.

Az utolsó közös miniszteri értekezletek a delegációk elé terjesztendő költségvetés tárgyában — a mint a „P. C.“ jelenti — valószínűleg f. hó 18-án lesznek. Nézeteltérések ugyan nem forognak fenn, de a szokásos végleges megismerkedés ezúttal mégsem történt meg s az említett napon lesz utánpótlandó.

Miniszterek Bécsben. Lukács kereskedelmi miniszter a legközelebbi időben Bécsbe utazik, hogy ott személyesen érintkezék Baquehom kereskedelmi miniszterrel s ennek főmunkatársaival. — Wekerle pénzügyminisztert e hó második felének elejére várják Bécsbe s azt hiszik, hogy elfogja intézni a Rothschild-csoporttal és az osztrák-magyar bankkal még függőben levő, a valuta-rendezéssel kapcsolatos pontokat.

Uj államtitkár. Kereskedelmi államtitkár, a mint a „P. L.“ megbízható forrásból értesül, Reissig Ede békésvármegyei főispánt nevezik ki.

Szerbia. Bécsből írják: Belgrádból néhány nap óta igen nyugtalanító hírek érkeznek ide. A radikálisok semmiképp sem nyugszanak meg a Ristic által számukra készített sorsban és ha a regenség az álló hadsereg megbízhatóságára és feltétlen en-

gedelmességére támaszkodik: a bukott párt a miliczeke hivatkozik, akik majdnem kivétel nélkül a radikális érzelmű néppel tartanak és fegyvereik otthon vannak. Pasic ur nagy bizalommal hirdeti, hogy a liberális kormány a legerősebb nyomás alkalmazása mellett sem lesz képes többséget szerezni a skuptina-választásoknál. A skuptinát pedig, mondja ő, okvetlen egybe kell hívni, már a kereskedelmi szerződések végett is, azután a harmadik regensi állás betöltése végett, végre és főképen azért, mert az új alkotmány egyáltalán nem engedi meg félévnel hosszabb mellőzést a népképviselőnek. Ha a kormány elmulasztaná a skuptina egybehívását, akkor az eddigi skuptinások önhatalmulag összeülnek s felelősségre vonják a minisztereket. Ha már ezek nyugtalanítók, még sokkalta aggasztóbb az, ami mint a radikálisok ultima ratioja hallatszik, hogy t. i. el vannak tökéltve magát a regensséget törvényen kívül állónak, az alkotmány megsértésében vétkesnek nyilatkoztatni ki s mint „nemzetgyűlölő“ más regensséget felállítani. Attól félnek, még oda nőhet a dolog, hogy Ristic „a király nevében“ a külhatalmak, nevezetesen Ausztria-Magyarország és Oroszország intervencióját fogja kérni. Képeselhető, mi következnek e lépésre s mily zavarokat okozna az különösen monarchiánknak.

Szükegtelen kőön hangsúlyozni, hogy külügyi hivatalunk a legszigorubb korrektség álláspontján marad, amelyet minden Balkán állammal szemben eddig is a legnagyobb lelkiismeretességgel elfoglalt s hogy minden rendelkezésére álló diplomatikai eszközt fel fog használni, hogy a belgrádi mérvadó köröket minden vezetés elhamarkodástól visszatartsa. (Lásd mai távirati rovatunkat. Szerk.)

HIREK.

Személyi hírek. Gyertyánffy János állapotában, mint értesülünk, örvendetes javulás állott be, s orvosai erősen biznak felgyógyulásában. — Há m Ignác kir. főmérnök négy heti szabadságot kapott. — Kovács Izsó dr. a hadgyakorlatokról visszatérve, orvosi praxisát a mai naptól kezdve ismét felvette.

A felső-torontáli ármentesítő társulat elnöke, Rónay Jenő főispán, egyetértésben

az igazgatóval és mérnökkel, kidolgozták a társulat alapszabályait, a szabályzatot, mely a személyzet és a küldöttségi tagok illetményeiről szól, a nyugdíj-szabályzatot, a közgyűlés és választmányi ülés tanácskozássainak rendjét, és a szolgálati szabályzatot. Ezen tervezetek, melyek a napokban fognak a társulati tagoknak szétküldetve, valószínűleg a jövő hó 11. és 12-én tartandó közgyűlésen fognak elfogadtatni.

A katonaság köréből. Honvédeink nem mint eredetileg tervezve vott e hó 17-én, hanem holnap, pénteken délután 4 órákor érkeznek ide Nagybecskerekre. — A mai reggeli vonattal érkezett meg a Temesvárról Péterváradra áthelyezett házi-ezred 3. és 4. zászlóalja. A legénységet ma leszerelik és szabadságot adják.

A szervezkedő szintársulat. Deréki Antal, a nagybecskereki színház igazgatója erősen munkálkodik azon, hogy az őszi szezonra oly társulatot szervezzen, mely Nagybecskerek közönsége magas igényeinek minden tekintetben megfelel. Ujabban, mint bennünket táviratilag értesít, a következő tagokkal egyezkedik: operette primadonnának Szentesy Vilmát, a ki egyike a vidék legjobb énekesnőinek, drámai hősnőnek Bera Paulát, drámai szendének Váradi Rózsikát, operett baritonistának Asztalos Sándort, komikusnak Sz. Németh Jánost és Agotait. A koloratur énekesnői szerepkörre szerződött van Tajthi Etel, a szubrett szerepkörre pedig Kovács Ilka. A társulat az előadások sorozatát október hó 1-én, valószínűleg a „Hoffmann meséivel“ kezdi meg.

Zsurnalisztika. Az eddig hetenkint kétszer megjelenő „Kecskemét és Vidéke“ cz. társadalmi s közművelődési hetilap f. évi október 1-sőtől kezdve megnagyobbított alakban, hetenkint háromszor „Postmezei Hírlap“ czímen jelenik meg s képviselni fogja egész Pestmezei társadalmi és közművelődési érdekeit.

Uj regényünk. Tegnap számunkban ért véget Törös Tivadár regénye „Egy csunya aszony története.“ Mai számunk-

— Lábam miatt nem is megyek többet oda, mert nem bírok járni, meg nem is látok jól és bizony szemeim is fölmondták már a szolgálatot... Hát te öcsém még mindig jársz erre?

— Olykor erre visz utam! Itt lakik öregem?

— Itt a hol eddig éltem, mióta bajusom ütököt s itt is végeztem be az életet, mig utolsó hajszálaimat is elvesztem.

— Ha tudtam volna, hol lakik, már föl kerestem volna.

— Igazán gondoltam, édes öcsém, hogy te nem tartasz azokhoz, kik szégyellik, ha rossz ruhába öltözött barátai vannak.

— Ha valamikor szüksége van rám, csak szóljon, mindig kész vagyok rajta segíteni!

— Igazat mondasz-e?

— Igazat, mint a hogy igaz, hogy ma péntek van!

— Ha így áll a dolog, nem fárasztalak holnap, hanem most mondom el, a mit akarok veled közölni. Figyelj rám!

Illedelemből kissé távolabb álltam tőled s nem hallhattam, mit beszélt az öreg. Jó darabig beszéltek együtt, ezután barátom visszatért hozzám s így szólt:

— Ugy-e csodálkozol, hogy ilyen ismeretségem is van? Bocssás meg, hogy nem ismerttettem meg veled egészen az élettörténetemet. A szegénységről ugy-e nem sokat tudsz, melyben éltem? ... Pedig szegény is voltam! ... Ezzel a szerencsétlen öreg emberrel három évvel ezelőtt találkoztam először egyik híres művésznő műtermében, a hol az öreg is, én is modellül szolgáltunk, — a mit ma is megteszek, hiszen

élnünk kell, tollal pedig vajmi keveset hozok a konyhára. Mint mondtam, az öreg is modell volt; még pedig ő Jóbhoz, én Jézushoz szolgáltam mintaul. Így is hívtuk egymást! De nem ez a fő, hanem az, a miről szélt velem. Az öreg ugyanis ugy gondolkodik, hogy te neked bizonyára módodban áll rajta segíteni egy nagyon fontos dologban s kér általam, hogy engedj meg, hogy valamikor, a mikor nem lesz terhedre, elmehessen hozzád s pár szót szóljon veled! ...

Szegény öreg! ... Csak mondd meg neki, hogy mindig kész vagyok vele beszélni, ha tetszik mindjárt holnap is eljöhet hozzám, délután fél négykor.

Másnap kutyája kíséretében pont fél négykor nálam volt az öreg. Kezet nyújtottam neki s ő forrón megszorította. Előzékenységem és sziveségem jól esett neki.

Egészen meg volt hatva, töredeve, összefüggés nélkül kezdett beszélni egy darabig, ugy hogy hajlandó voltam örülnök tartani.

Nagyságos uram! alázatosan kérem, hogy ... (kezdé az öreg a beszédet)... De pardon! Előbb egy kis fölvilágosítást kell adnom! Bár olyan családból származom, melynek tagjai közül az ország legnagyobb alakjainak nem csekély száma került ki, kénytelen voltam mégis évekkkel ezelőtt a legalacsonyabb foglalkozást üzni ... voltam ács-segéd, de a tetőről leesett egy gerenda s kiütötte egyik szememet, vállamat előre görbitette; voltam targonczás, gyufaárus; voltam modell — most koldugatok, de bizony keveset kapok. De mégis jobb így élni, mint kórházban meghalni.

A haláltól, mely mindentől megszabadít, nem félek; sőt várom őt, csak hogy ott legyen meg, a hol élek, a hol lakom: konyhómban. Azért arra kérem nagyságodat, hogy írjon egy valakinek a nevemben!

Elhallgatott az öreg.

— Bárkinek akarja, irok!

— Attól a valakitől csak annyit kérek, a mennyi elég volna, hogy ne kelljen kórházba mennem, 100 frank havonként, vagy ötven is elég volna, sőt végső esetben 25 el is meglegedném. On volt uram barátságos irántam annyi sok ezer ember közül, önhöz fordultam kéresemmel, hogy írjon nekí, írjon annak a híres énekesnőnek, akit az egész világ dicsóit, akit ön is jól ismer.

— Hát ki az?

— Rylda!

— Rylda? Schwikoff herczeg, az orosz czár adjutánsának a felesége?

— Igen uram! Az a herczegnő, ki nyáron Monacóban, Spaaban, Rómában, téiben Pétervárott él: unokahugom.

— Unokahuga?

— Az! — szólt az öreg, miközben görnyedt termete mintegy sugáralakúvá lett s így folytatta tovább:

— Ne gondolja azonban, hogy az az orosz herczeg messzianciót kötött! ... A művészvilág ama csillaga az én megboldogult bátyám leánya, ki Lynx herczeg, Gastel de Montés ura volt s én is, az ön legalázatosabb szolgája, ki arra kérem, hogy írjon a művésznőnek: királyi sarj vagyok!

ban „Éjjeli történet“ című novel-láknak közlését kezdjük meg, azután következik Zola Emil nagy port felvert regényének, a „La bête humaine“ nek átdolgozása. Ez átdolgozás mindenben szem előtt tartandja társadalmunk felfogásait. „Az emberi fenevad“ lesz e közleményünk címe s kedves olvasóink valóban érdekesítő olvasmányt nyerne-
— Megjegyezzük, hogy az „Egy csunya asszony története“ című regényközlé-
ményünk tegnapi, utolsó folytatásába a hi-
bás tördelés folytán értelemzavaró tévedés
csusszott be. Az ötödik oldal első hasábjá-
nak 33-ik sora után ugyanis ugyanczen
hasáb 56-ik sora („— Az, az!...“ kezdet-
tel) olvasandó, egészen a 76-ik sorig, mely
után következik csak a hasáb 34-ik sora s
folytatása („— Hármat?“ stb. kezdettel.)

— Tanítói gyűlés. A „törökkanizsai tan-
főkegylet“ őszi gyűlése október hó 6-án
Csókán fog megtartatni, melyre a fő-
kegylet tagjai és tanügy iránt érdeklődők
tisztetéssel meghívottnak. A gyűlés tárgy-
sorozata: 1. A gyűlés megnyitása. 2. Tudó-
sító választás. 3. Jegyzőkönyv-hitelesítők
kinevezése. 4. Elnöki jelentés. 5. Pénztári
jelentés. 6. Felolvasások és előadások. Eddig
érkezett bejelentések: a) „A tananyag kellő
felosztása“. Ökrös Józseftől. b) „A tömeges
tanításról.“ Herresbacher Józseftől. „A ke-
délyhangulat befolyása a tanítás sikerére.“
Gräbeldinger Pétertől. 7. Indítványok. Padé,
1892. szeptember 15-én. Hazafiúi üdvözléssel
Herresbacher József s. k. főok. egyt. főnök.
Gräbeldinger P. s. k., f. egyt. jegyző.

— Kossuth ünnepélyek a szomszédban.
A szomszéd Nagy-Kikindán az ottani
dalárda e hó 18-án, Kossuth 90-ik születés-
napjának előestéjén táncszal egybekötött
dalestélyt rendez, a melyre a meghívókat
már szét is küldték. — Nagy-Szent-
Miklóson az ottani ifjuság rendez szintén
e hó 18-án, Kossuth tiszteletére táncszal
egybekötött társas estélyt. Az estély a
„Fekete sas“ vendéglő helyiségeiben fog
lefolyni, s az eddig mutatkozó érdeklődésből
következtetve, a siker nem marad el.

— Elégedetlenkedő hívek. A nagy-
kikindai róm. kath. hívek egy része
elégedetlenkedik. Ezt bizonyítja az a 150
aláírással ellátott memorandum, a melyet az
elégedetlenek egy küldöttsége e hó 10-én
adott át Dessewffy megyés püspöknek.
Különös a dologban az, hogy az elégedet-
lenkedő katolikusok szónoka gyanánt a
püspök előtt egy kálvinista ügyvéd szere-
pelt. A küldöttség eljárásának eredményét
illetőleg arról értesülünk, hogy a memoran-
dumban felsorolt panaszok megvizsgálása
cseljából a püspök Várady dr. püspöki
titkárt küldött ki.

— Öngyilkosság. Uj-Pécsett tegnap-
előtt egy pénzügyi főfelügyelő szolgálati
fegyverével agyonlőtte magát. Tettének
okául azt emlegetik, hogy kártyán elveszi-
tett 12 frt reá bizott kincstári pénzt, mely
összeget hamarjában nem volt képes pótolni.
A nagybecskereki pénzügyigazgató-
ságnak kiküldöttje tegnap künn járt Uj-
Pécsett, hogy a tényállásról jegyzőkönyvet
vegyen föl. Azt mondják, hogy az öngyilkos
tekintélyes tőgyösi családból származik.
Közlebbi részletek hiányoznak.

— Városi képviselők választása Nagy-
Kikindán. Nagy-Kikinda rendezett
tanácsu város képviselőtestületének választá-
sa Torontálmege alispánjának rendelke-
zése szerint e hó 22-én, csütörtökön dél-
előtt 9 órától délután 4 óráig fog az összes
7 választó körületben megejteni. A válass-
tást, mint elnök — Trifunács Mladen, t.
főügyész fogja vezetni, a kit e végből To-
rontálmege törvényhatósági bizottsága már
a tavasszi közgyűlésből küldött ki.

— Temesvár városának kegyuri joga.
Nem régen ugyancsak ellenkezésbe jöttek
Temesvárott a különböző felekezetek, mikor

a józsefvárosi plébános úgy kapott több-
séget, hogy protestánsok, gör.-keletiek és
zsidók szavaztak. Hasonló viszályokat el-
kerülendő, tegnapi értekezletet hívott
egybe Telbiss polgármester, melyben
kifejeste azt a nézetét, hogy a polgárság
békés együttélésének érdekében kívánatos
volna, módot találni arra nézve, hogy a
római katolikus lelkészek választásában
a nem római katolikusok több részt ne
vennének. A többség kijelentette, hogy
éppen mint a más vallásnak nem engednek
beleszólást saját lelkészeik választásába,
ugy a római katolikusokat is megilleti a
jog, hogy lelkészeiket saját maguk válasz-
szák. Az értekezlet erre az álláspontra
helyezkedett és a polgármester indítványára
elhatározta, hogy a legközelebbi városi
közgyűlésen ily értelmű javaslat nyuj-
tandó be.

Táviratok.

Szerbia forrongása és okku- pálása.

Budapest, szept. 15. (A „Toron-
tál“ eredeti távirata.) A fővárosban
azon hir terjedt el, hogy Szerbia
csödbe jutott; Belgrádban ki-
ütött a forradalom; hogy Ma-
gyarország több ezredet tart
készenlétben Szerbia okkupála-
sára. Hir szerint a szerb belügy-
miniszteriumban több helyről
véres zendülésekről érkezett hir
s hogy a nép fegyverekkel van
ellátva. Sándor király és Risztics
állítólag félbeszakították körut-
jaikat és visszatértek Belgrádba.
Belgrádot a katonaság kordonnal
zárta körül, a Zimonnal való
közlekedést, a postai és távirdai
forgalmat a külfölddel beszünt-
tették. (E táviratunk d. u. 2 óra 58
perczkor adatott föl; lapunk zártáig
ujabb részletek nem érkeztek. Szerk.)

Ő Felsege Pécssett.

Budapest, szeptember 15. (A „To-
tál“ eredeti távirata.) Pécsről sür-
gönyzik: Pécssett folynak a mozgalmas
napok, egymást érik a legérdekesebb
momentumok. Gróf Szapáry Gyula
miniszterelnök tegnap látogatásokat
tett. Este 7 óraker udvari ebéd
tartatott. Ő Felsege bucsuzásához a
várost kivilágították. Az utcák és terek
fényárban usznak. Az indóházba Ő
Felsege gróf Szapáry miniszterelnök
társaságában érkezett. Itt Hauer
polgármester e szavakkal bucsuzott el
Ő Felsegétől:

— Isten hozza mielőbb Felsegedet!

Mire a király így válaszolt:

— Az könnyen meglehet!

Ő Felsege többeket kitüntetett meg-
szólításával, azután a különvonat
udvari kocsiába szállt, mely a nép
éljenriadala közben robogott ki.

A Kossuth-ünnepély és a főváros

Budapest, szept. 15. (A „Torontál“
eredeti távirata.) A főváros mai közgyűlé-
sén Kullmann főjegyző felolvasta dr.
Preyer Hugó ismeretes indítványát.

Sürgös beadvány,

Budapest fő- és székváros törvényhatósági
bizottságának 1892. évi szeptember hó 14-én
tartandó közgyűléséhez.

E hó 19-én üli meg a nemzet Kossuth
Lajos születése napjának 90. évfordulóját.

Megünnepelni készül e napot az egész
ország, az egész nemzet, mely agg hazánk-
fiában tiszteli Magyarországot ujjalkotóját,
az alkotmányos szabadság megteremtőjét s
a legnemesebb hazaszeretetnek lánglelkű
apostolát.

Magyarországot Kossuth Lajos tette nem-
zetté, Budapestet ő tette fővárossá.

Ha Budapest nem is volna az ország
központja, mely kétszeresen kell, hogy
érezze a nemzet minden hazafias szívveré-
sét, ha a főváros nem is volna hivatva arra,
hogy előljárjon a hazafiság és nagy nemzeti
hagyományainak és eszményeink apolásá-
ban, — mi elől soha ki nem térhet — ugy
a haza és kegyelet elutasíthatlanul emlé-
keztetnek arra a férfura:

ki a népképviselői rendszert a szab. kir.
városokra is kiterjesztette,

ki Pest városának első népkép-
viselője volt,

ki Budapestet tette az országgyűlés szék-
helyévé és a kit e város népessége hazánk
nehéz napjaiban oly forrón szeretett és
imádott.

S ezekben az érzéseiben fővárosunk la-
kossága és e törvényhatóság közönsége bi-
zonyára el nem satnyult, mert, a mely
nemzet megtagadja nagyjaitól a hála és
kegyelet érzelmét, az vagy nem bir érzék-
kel multja iránt, vagy nem táplál reményt
jövője iránt.

A kit a gondviselés ilyen késői korról
tüntetett ki s azok közé a kevesek közé
emelt, kik megíjult hazánk fejlődését, az
általuk megvetett alapon az ujjkor egy fél-
századán át mai napig is láthatják, Kossuth
Lajos születése napjának kilenczvenedik év-
fordulójáról a főváros közönsége is meg fog
emlékezni.

Tisztelettel indítványozom tehát:

válassza meg a t. közgyűlés
Kossuth Lajost Budapest főváros
diszpolgárának, intézzzen hozzá
üdvözlő iratot;

keresse meg a fővárosi közmunkatanácsot
azzal az ajánlattal, hogy a hatvan-
ötöze Kossuth nevéreől neveztes-
sék el.

Budapest, 1892. szept. 13.

Beadja:

Dr. Preyer Hugó,
föv. biz. tag.

As indítvány valamennyi pontjánál per-
czekig tartó taps és éljenzés keletkezett,
melyet a karzat is viszonzott, mire elnök a
karzatot kiürítéssel fenyegette.

Elnök felteszi a kérdést, hogy a be-
adott kérvényt egyáltalán kívánja-e tár-
gyalni a közgyűlés? (Igen! Nem!)

Közbekiáltás: Nincs ellene senki!

Helpy Ignác kifogást emel ez eljárás
ellen. Az indítvány elő lett terjesztve, azt
tárgyalás alá kell venni.

Elnök Ráth Károly főpolgármester ki-
jeleníti, hogy ő régen főpolgármester már,
a szabályokat jól ismeri s felszólítja, a kik
az indítványt tárgyalás alá kívánják venni,
hogy álljanak fel.

A közgyűlés erre 100 szava-
zattal 68 ellenében elhatározta,
hogy az indítványt tárgyalás
alá veszi.

Ezután Preyer Hugó indítványát szóval
is indokolja s újból kéri, hogy fogadják
el az indítványt. (Hosszantartó éljenzés.)

Mérő János elismeri Kossuth érdemeit,
de minthogy Kossuth még mindig a 49-iki
alapon áll, a ki a mai közbizonyokat
nem akarja elismerni, azért ellenai az indit-
ványokat.

Helpy Ignác: Szégyen volna a főváros
évkönyveiben, ha az indítványok el nem
fogadtatnának.

Ugyanily értelemben nyilatkozik Róssa-
völgyi Manó (kormánypárti).

Ráth Károly főpolgármester nem tartaná
szégyenfolttnak, ha nem válasszák diszpol-
gárnak. Ő is jó hazafi, de elegendőnek
tartja, ha egyszerűen üdvözlök Kossuthot.
(Zajos eilenmondás.)

Kaas Ivor báró szerint igen jól lehet
összeegyeztetni minden politikai elvet a
Kossuth iránti tisztelettel. Ő Deák hive volt

10 év előtt, most se vallja Kossuth elveit, de azért hazafias szívvél óhajtja, hogy Preyer minden indítványa elfogadtassék. (Zajos tetszés.)

Erre következett a szavazás. Elnök felhívja azokat, a kik az indítványt elakarják fogadni, hogy álljanak fel. Erre az óriási többség feláll, mire elnök kimondja a határozatot, a közgyűlés Preyer indítványát elfogadta. Perczekig tartó taps és éljenzés tört ki, mely átragadt ismét a karzatra. Az egész közgyűlési terem tapsolt. Elnök másodszor, sőt harmadszor is rendre utasítja a karzatot, mely abcugolásban tört ki. Utóvégre fölfüggesztette az ülést. Szünet után egyéb ügyek kerültek szőnyegre.

Tüntetés a „Nemzet” előtt.

Budapest, szept. 15. (A „Torontál” eredeti távirata.) Az egyetemi ifjuság egy része tegnap este zugva a „Abzug” kiállításokkal vonult a „Nemzet” szerkesztősége elé, hogy a nevezett lap által a Kossuth-kultusz tárgyában írott cikkek miatt tüntessenek. A rendőrség már várta a csakhamar szét is oszlatta a tüntetőket. Az ifjak ezután a tudomány-egyetem elé vonultak s ott eloszlottak.

A tudományos egyetem megnyitása.

Budapest, szept. 15. (A „Torontál” eredeti távirata.) Ma ment végbe a tudományos egyetem ünnepléses megnyitása. A veni sancte elénekzése után báró Eötvös Loránd dr., a lelépő rector, 600 forintot adott át az új rector, Breznay Béla dr.-nak, szegény egyetemi polgárok segélyezésére.

A kolera.

Budapest, szeptember 14. (A „Torontál” eredeti távirata.) Hamburgból jelentik: Tegnap 344 megbetegedést és 148 halálesetet jelentettek be. A senatus mai ülésében sürgős indítványt terjeszt be államsegély engedélyezése iránt az inségesek részére. Egy millió márkát fognak megszavazni.

Budapest, szept. 14. (A „Torontál” eredeti távirata.) Stettinből jelzik: Ismét két ázsiai koleraeset fordult elő.

Budapest, szept. 15. (A „Torontál” eredeti távirata.) New-Yorkból jelentik, hogy ott ázsiai kolera esetei jelentkeztek.

Beszélgetés Rothschilddal.

Budapest, szeptember 14. (A „Torontál” eredeti távirata.) Jules Hurel, a „Figaró” ösmeretes munkatársa, ma folkereste Rothschild Alfonz bárót s beszélgetést folytatott vele a szociális kérdés tárgyában. A báró kijelentette, hogy az ő felfogása szerint vannak gazdag és kevésbé gazdag emberek, a viszony azonban változást szenved. Egyetért azzal a nézetrel, hogy kinek-kinek saját tehetsége és munkabírása szerint kellene vagyonnal rendelkeznie. Hogy az elégedetlen munkások strike-olnak, azt Rothschild törvényes eszköznek véli. Az antisemitizmus tőke elleni harcnak ostoba és áldatlan valami s csakis gyűlölködő szellemből eredhet. A tőke elleni harc elvégre is az egész birtokos osztály megsemmisülésére vezet. Rothschild nem a munkások mozgalmaiban lát igazi veszélyt, aggályosnak

tartan azonban, ha a kormány is beleavatkoznék a mozgalomba. A törvény, mint a Boavisse-Lapierre-féle volna, tíz év alatt lehetetlenné tenné minden ipart és kereskedést. Ez azonban még messze van, a valódi veszély mégis erről az oldalról fenyeget.

Egy uralkodó herceg balesete.

Budapest, szeptember 15. (A „Torontál” eredeti távirata.) A mint a Wels melletti Kirchbergből jelentik, az őszi vadászdényre Steyerlingbe utazó Schaumburg-Lippe Herman herceget súlyos baleset érte. Lovon tette meg utjának utolsó részét a hercegi vadászkastélyig, a mikor a herceg a lóval együtt lerogyott s szombtörést szenvedvén, eszméletét veszítette. Növeli a herceg baját, hogy az agyban is vérömlést konstatálnak. A herceg visszanyerte eszméletét. Állapota azonban aggasztó. A nagybeteg kórágyához siettek már a szülők is.

Határozó ítélet.

Budapest, szeptember 15. (A „Torontál” eredeti távirata.) Gráczból jelentik: Itt tegnap halálra ítélték Pax Aurel 52 éves napszámost, a kinek lelkét kettős rablógyilkosság, négyszeres gyilkossági kísérlet és gyújtogatás bűnei terhelik. A halálítélet végrehajtása ma reggelre tüntetett ki. Pax egy ízben már 18 évet ült rablás miatt.

Az olasz bor.

Budapest, szeptember 15. (A „Torontál” eredeti távirata.) Rómából sürgönyzik: Az olasz kormány azon kívánságot fogja a magyar és osztrák kormányok elé terjeszteni, hogy a ciszternákba öntött boroknak szabad kikötőkben a hajókon való átöntése engedélyesék meg. Kívánni fogja továbbá, hogy a töltött borok mérsékelt vámmal illettessenek.

Közgazdaság.

A budapesti gabnatözsderől.

Budapest, szept. 14. (A „Torontál” eredeti távirata.)

Határidő üzlet:

Buza tavaszra 7.82—84.

Buza ősze 7.43—45

Tengeri okt. 4.92—94.

Tengeri máj.—jun 5.26—28.

Zab ősze 5.40—42.

Zab tavaszra 5.70—72.

Kárp. repeze 11.25—30.

— Budapest-kőbányai sertéskereskedelmi csarnok. 1892. szeptember 14. Hizott sertés árak: I. Magyar elsőrendű: Öreg nehéz (páronként 400 klg. sulyban) — krig. Öreg közép (páronként 300—400 klg. sulyban) — krig. Fialat nehéz (páronként 320 klg. sulyban) 46—46.5 krig. Fialat közép (pkint 251—300 klg. sulyban) 46—47 krig. Fialat könnyű (páronként 250 klg. sulyban) 45—50 krig. II. Magyar szedett: Nehéz (pkint 280 klg. sulyban) 43—44 krig. Közép (páronként 220—280 klg. sulyban) 45.5—46.5 krig. Könnyű (páronként 220 klg. sulyban) 48—49.50 krig. — Szerbiai: Nehéz (pkint 260 kgr. sulyban) 44.5—45.5 krig. Közép (pkint 220—260 kgr.

sulyban) 45—46 krig. Könnyű (pkint 220 klg. sulyban) 46—47 krig. Sertéslelészám 1892. szept. hó 12-én volt készlet 134050 drb. 1892. szeptember 13-án felhajtott 3126 darab. — 1892. szept. 13-án elszállított 1262 darab. 1892. szeptember 14-én maradt készletben 135919 drb. — A hizottsertés üzlet-irányzata: A forgalom nagy.

REGÉNY-CSARNOK.

Éjjeli történet.

Elbeszélés.

— Irta: Minus. —

Szép, nyári estéken (beszéli e sorok írójának egy barátja) örömet bolygok a főváros utcáin. Egeszen más kép tárul fel előttem szünetlen változatok pompájában s dús gazdagságában, a melynek költészete vonzóbb, mint a nappali khaoszé. Mohón szívom magamba, a mit az éj beszél s meg történik rajtam, hogy a mikor a stereotyp esteli harangszó megszólal, (kavár ez a fővárosiaknak!) visszanyerem falusi hangulataimat s egészen szentimentálisá válva, szeretnék valami nagyot, szépet és egyuttal érzékenyet látni, hallani, átélni, a miben magamnak is jutna valami regényes szerep!

Mint szolid családapának s rendes adófizető polgárnak — mert az adómat fizetésnapján rendszeresen levonják, a mi aztán fix und fertig válasszótá minősít — öreg éjjel elvégre haza kell bandukolnom. A városház tájéka lakván a Dunapart mentében vonulok hazafelé s a mellett, hogy minden idegennel csodálom a látvány világvárosias pompáját, mégis csak elgondolom magamban, hogy milyen regényes dolog lenne, ha amott, az acaorgó rendőr bácsi tulajdonképen egy boldogtalan menyasszony volna... neki rohanna a haboknak... én villángyorsan utána s elépném a lépcsőkön... (Mert — notabéne — uszni nem tudok s tovább ő nagyságát a legjobb akarattal sem követhetném.) Akkor azán a lelkére beszélnék... én megvizsgálnám, kocsit hozatnék, haza küldeném. A feleségemnek aligha szólnék valamit a kalandról. Azért mert... (Ez is etcetera)

Hisba — nekem nem jut megmenteni való emberi lény.

De ne igen lesegessünk vizbefultakat, kik magunk is halak vagyunk a szár zon. — Mentem, mendegéltem. Szegény vasutashoz illően három szobás, földszinti kis lakunk felé, a mely — a mint már mondtam — ott áll „a nagy Duna mentében”, a városház tájéka. „Oh mi drága e lakocskánk”, mert bizony holnap is lakbért kell már fizetni. Egyetlen büszkesége a lakásomnak az, hogy nagyban munkodik a főváros emelkedése mellett, amennyiben ablakaim előtt (mondom, hogy földszinten lakunk) annyira emelkedett a talaj, hogy az utcakövezettel az ablakom párkánya éppen egy vonalba esik. A feleségem nem igen szereti, ha az ablaknál tartózkodom, mert az arra sétálgató hölgyek nem volna képesek előttem megőrizni legfeljebb titkaikat. Az utánuk kullogó ölebek pedig e mély helyzetnek annyira a makulatán állanak, hogy szerény lakásom iránti megvetésüket a legkülönbözőbb módon képesek kifejezni.

Belépek dolgozó szobámba. Abból nyílik a szalon; ezt (daczára a benne levő vendégágyának — a zóna rendszer behozatala óta erre is szükségünk van —) ily nagy-

ravágyó névvel láttuk el; azután következ-
zik a hálósoba, a melyben az én kis fele-
ségem még Morfeus karjaiban szendereg.

Lámpát nem gyújtok; közel ablakomhoz
gázlámpa markirozza a világitást. Hango-
kat hallok s mivel, rakpart nem léteben,
gyakran keresem ablakomból is, a mit az
éj betakar, hát oda lépek az ablakhoz;
szárnyait kitárom s várom a történeteket.

A jelenet nem érdektelen. Követlenül az
ablakom előtt áll egy sűrűen elfátyolozott
arcu, szembetűnően gyöngéd termetű s
elegánsul öltözött nőalak. Sirása, kezeinek
kétségbeesett tördelése vigasztalan szituá-
cióra vallanak, a melyet a váratlan epizód
további lefolyása — még két alak közbe-
jöttével — csakhamar érthetővé less. A
gázlámpa alatt áll a rendőr, előtte fiatal
ember, a kinek magaviseletét meglehetősen
impraktikusnak vélem. A rendőr nem akar
egyebet, mint a nőt bekísérni, a fiatal em-
ber, lehetőleg ügyetlen mentegetődzéssel,
meg akarja akadályozni.

Egyszer — éppen a Hatvani utcában
bolyongva éjfél után — tapasztaltam, hogy
a rendőrökkel mennyire lehet . . . be-
szélni . . . Részeg uracsok üvöltöztek az
utcán végig. Egy ablak mögött, hol pis-
logó mécs égett — súlyos beteg vivódha-
tott a halállal. Amott a nagy tudós ablaká-
ban is világosságot látok; az ocsmány
láрма veri szét mély gondolatait. A részeg
urakat a rendőr megszólítja. — A megszól-
ítottak kerekednek felül. Mert hát „hogy
meri őket megszólítani egy Mihassza And-
rás?” „Nem tudja maga, hogy mi ügyvéd-
jelöltek vagyunk?” Végre barátságos ar-
czulüteseket ígértek a boldogtalannak, a
ki — lessidva és kicsufolva — jönnek látta
odább állani.

Igy történt ez szóról-szóra. Most a rend-
őrnek nem tíz-tizenkét ügyvédjelölttel akadt
ügye; gyámoltalan asszonnyal és még
gyámoltalanabb lovagjával hatalmaskodik,
ennélfogva hősiess hajlamai mind előtérbe
lépnek.

— Be fogom azt a személyt kísérni!

— Uram (hebegé a lovag) az tisztességes
uri asszony . . . Gondolja meg, hogy nővel
áll szemben . . .

Ez lehetett a szegény fiu legerősebb
érve; vajjon rendelkezett-e Angerer urnak
„a cs. és kir. közös központi pénztár”
igazgatójának ösmeretes kék vagy zöld
alapon nyugvó érveivel? Nem tudjuk, mert
a szent Hermandad éber szemü tanítványa
a pusztá szavak sulya alatt nem törött, se
nem hajlott, sőt még erősebb érvel vágott
vissza:

— Akkor hát minek sétált az a személy
magában le-fel, — mikor már tisonkettő
az óra?

— Nem magában sétált, én ott rejtős-
tem el a kapu mögött . . .

— Magát is be kell kísérni, mert hát
miért rejtőzött el előttem és mi a nevük
mindkettőjüknek?

Ez volt a rend érdemes örének nem ép-
pen haszontalan ellenvetése. Gondolkodóba
ejtett engem is. Itt nem mindennapi dolog
lehet készülőben. Ezt a nőt a véletlen ke-
verte ily kínos helyzetbe. Kevésbé kényes
helyzetben a lovag sem késnek a megki-
vántató felvilágosítással. Magam sem tartan-
ám rendkívül nagy szerencsétlenségnek,
ha egy könnyelmű utszéli virágot egy
éjjelre valami sokkal hüvösebb helyre plán-
tálnak át. De a mi itt történik, az ennél
sokkal figyelemreméltóbb, kényesebb, szí-

tuáció. Itt novellát élnek át, mint az
operette Boccacciója s mivel legyőzhetlen
regényes hajlamaim csakhamar felülkereked-
nek a vasuti szolgálatról annyira külön nem
választható eszélyen, elhatározom, hogy in-
tervenniok.

Ismétlem, hogy a rendőr s a lovag a gá-
zlámpa alatt állanak, tölem — kissé rézsut
— balra, még pedig úgy, hogy a rendőr
nekem hátat fordít s nem láthat, az ifju
azonban észre vehet. Egyenesen szemköst
áll a nő.

Az ifju a rendőr jobb kezét fogja két
kézzel; miután az ifju szavai kérők, ma-
gatartásának jellege sem erőszakos, sőt
inkább kérő, mindketten még csak a köl-
csönös kapacitáció stádiumában vannak.
Ugy tessnek, mint a homéri hősök, a kik
a halálos vágás előtt még hosszú beszédet
intéznek az ellenfélhez. Egy-két percz múlva
azonban a rendőrben (ki csak néha néha
tekintett a nő felé hátra) már felébred a
hivatalos tekintély öntudata és jobbát ki-
szabadítva, kardja, legjobb esetben sipja
után fog nyulni.

Itt a legfőbb ideje, hogy kőbelepjek. Ha
a lovag (a mint intelligens arczából s rajta
a legőszintébb kétségbeesésből következte-
tem) fel tudja fogni, hogy a bajba döntött
nő jó hírnevéért, nyugalmaért a baj oko-
zója — ha csakugyan lovagias ember —
köteles magát feláldozni s elviselni a kö-
vetkezményeket, habár kisebb-nagyobb
mérvű elpáholtatásban, vagy különböző idő-
tartamu börtönben is álljanak.

A nő s az ifju — mintha csak kisszámí-
tották volna — ebben a szempillantásban
rám tekintenek. Mögöttem már lámpa ég,
jól láthatják minden mozdulatomat. Én is
láthatom őket a gázlámpa alatt. Intek nekik
s szemeket rám szegik. Egy mozdulattal
magam felé hívom a nőt, a férfi felé oly
mozdulatot markirozok öklömmel, mint a
mikor valakinek egy derekas gyomorbadó-
fést utalványozunk. Szegény rendőr! Ó volt
a czimzett fél. Az ifjunak, úgy látszik, volt
férfias bátorsága; nem volt gyáva, s csak
eszmét várt valahonnan a maga nagysa-
básu gyámoltalanságában. Egyszerre meg-
értett s a mitsem sejtő, s a mint később
megtudtam, jól bepálinkázott rendőrnek
kézbesítette, a mi rá bizatott, s mialatt a
rend éber öre ordítva hanyatt terült, a nő
gyorsan belebent ablakomon. Félájultan
rogyott egy székre, én pedig először is az
ablakokat függönyöztem be. Láthattam,
hogy nyitott üres bérkocsi robog el az
ablak előtt. Az ifju (egy verseny-dijas
kerékpáron ügységével) felpattan a kocsira.
Bizonyára nem kérdezősködött a bérkocsi-
tól az arszabály után, mert a kocsi egy
pillanatnyira sem vesztegelt, hanem rohant
tovább egy kocsi- verseny sebességével. A
feltápáskodó rendőr sipolva, káromkodva
szalad utánuk. Mestelen kard villog a ke-
zésben . . .

(Folyt. köv.)

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1892 május 1-től.

Menetrend a Nagykikinda—nbecskereké vasútvonalon

		3512	3514	3502
		v. v.	v. v.	sz. v.
		I.	II.	III.
Nagy-Kikinda—Nagy-Becskek.				
	Budapest ind.	6.30	8.35	2.35
	Temesvár "	9.50	11.20	4.00
Nagy-Kikinda	"	3.05	4.05	7.20
Karlova	"	4.00	4.46	8.04
Beodra	"	4.28	4.57	8.19
Török-Becse—Aracs	"	5.36	5.36	9.02
Kumán	"	6.06	5.56	9.22
Melencze	"	6.40	6.15	9.43
Ellemér	"	7.09	6.34	10.01
Nagy-Becskek	érk.	7.33	6.51	10.18

		3501	3511	3513
		sz. v.	v. v.	v. v.
		I.	II.	III.
Nagy-Becskek—Nagy-Kikinda.				
Nagy-Becskek	ind.	5.50	12.00	7.20
Ellemér	"	6.08	12.21	7.44
Melencze	"	6.30	12.51	8.16
Kumán	"	6.48	1.11	8.37
Török-Becse—Aracs	"	7.11	1.49	9.19
Beodra	"	7.45	2.29	10.04
Karlova	"	7.58	2.42	10.23
Nagy-Kikinda	érk.	8.36	3.30	11.13
Temesvár	"	—	5.20	4.34
Budapest	"	1.20	—	8.15

Menetrend a Torontáli helyi érdekű vasutak vonalain

		3648*	3602	3612
		v. v.	sz. v.	v. v.
		I.	II.	III.
Versecz—Nagy-Becskek.				
	Temesvár ind.	—	—	12.00
Versecz	"	5.58	2.30	—
Versecz-Rét	"	5.57	2.25	—
*Temes-Paulis	"	6.08	2.32	—
Bethlen-Tanya	"	6.11	2.42	—
*Szivattyutelep	"	6.22	2.55	—
*Loudon-Tanya	"	6.29	3.04	—
Nagy-Margita	"	6.37	3.15	—
Zichyfalva	"	6.43	3.25	—
Györgyháza	"	7.01	3.40	—
Szécsénfalva	"	7.16	3.57	—
Ó-Lécz	"	7.24	4.07	—
Kanak	"	7.33	4.19	—
Bóka	"	7.49	4.38	—
Szécsány	érk.	8.00	4.52	—
Párdány l. alul.				
Szécsány	ind.	4.01	8.10	5.07
Szárcsa	"	4.27	8.24	5.24
*Lajosmajor	"	4.41	8.37	5.47
Pusztá-Kenderes	"	4.50	8.43	5.46
Lázár föld	"	5.01	8.51	5.57
Nagy-Becskek-Bégapart	"	5.32	9.15	6.31
Nagy-Becskek	érk.	—	—	6.35

		3601	3611
		sz. v.	v. v.
		1.	2.
Nagy-Becskek—Versecz.			
Nagy-Becskek	ind.	8.15	—
Nagy-Becskek-Bégapart	"	8.22	5.28
Lázár föld	"	8.50	5.58
Pusztá-Kenderes	"	8.56	6.06
*Lajosmajor	"	9.2	6.14
Szárcsa	"	9.16	6.30
Szécsány	érk.	9.29	6.45
Szécsány	ind.	9.44	7.00
Bóka	"	9.57	7.15
Kanak	"	10.14	7.26
Ó-Lécz	"	10.23	7.35
Szécsénfalva—Ráros—Istvánvölgy	"	10.32	7.58
Györgyháza	"	10.42	8.10
Zichyfalva	"	10.54	8.27
Nagy-Margita	"	11.09	8.42
*Loudon-Tanya	"	11.18	8.52
*Szivattyutelep	"	11.26	9.01
Bethlen-Tanya	"	11.39	9.15
*Temes-Paulis	"	11.47	9.25
Versecz-Rét	"	11.55	9.33
Versecz	érk.	11.59	9.37
Temesvár	"	3.16	—

		3702	3712
		v. v.	v. v.
		I.	II.
Szécsány—Párdány.			
Szécsány	ind.	9.34	7.05
Módos	"	9.56	7.31
*Pény	"	10.07	7.44
Párdány	érk.	10.18	7.56

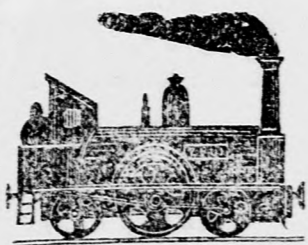
Az éjjeli órák — esti 6 órától fogva reggeli 5 óráig
59 perczig — a perczek számjegyeinek aláhúzása által
(6.00—5.59) vannak megjelölve.
A *-gal jelzett állomásokon a vonat csak feltéte-
lesen fel- vagy leszállás végett áll meg.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájjer Lajos.
Főmunkatárs: Jurkovic Aladár.

Nyiltér.*)

**Freund Theophil porosz
kőszénbányáinak ál-
landó nagy raktára**

**Wechsler és Darvas cégénél
Nagybecskereken,**

hol a legkitünőbb porosz szalonkőszén és gask oks kapható hához szállitva
olcsó áron, zsákokban vagy szabadon.

(421—20.2) **Wechsler és Darvas szállító üzlet.**

*) Az o rovat alatt közlöttért nem vállal felelősséget a szerk

H i r d e t é s e k.

4907. kig. szám 1892.

(443—3.1)

Pályázati hirdetmény.

Torontálmegye perjamosi járásának Perjamos községében megüresedett segédjegyzői állásra pályázat nyittatik.

Ezen állás javadalmazása évi 500 forint fizetés és 50 frt lakbérilletményből áll.

A választás határnapja Perjamos községhezához f. évi október hó 6-án d. e. 9 órára tüzetik ki.

Felhivátnak pályázni kívánók, hogy az 1883. évi I. tcz. értelmében felszerelt kérvényeiket f. évi október hó 5-ig a perjamosi főszolgabíróhoz annál is inkább adják be, mert a később beérkezők figyelembe vétetni nem fognak.

Perjamos, 1892. évi szeptember hó 7-én.

Gyertyánffy s. k.,
főszolgabíró.

Árlejtési hirdetmény.

Alólirott község előjárósága részéről ezennel közhirrre tétetik, hogy a községi képviselő-testületnek törvényhatóságilag jóváhagyott 39. közgy. sz. 1891. határozata folytán 3018 frt 58 krra előirányzott község ház átalakítási és kibővítési munkálatok folyó 1892. évi szeptember hó 20-án délelőtt 9 órakor a község ház tanácsstermében tartandó nyilvános árlejtés útján kiadatni fognak.

Kellőleg kiállított 10 százalék bánatpénzzel ellátott zárt ajánlatok az árlejtés megkezdéseig benyújtandók, mivel a később beadott ajánlatok figyelembe vétetni nem fognak. (436—1.1)

Az építési terv, költségvetés és árlejtési feltételek a kitzűzött határnapig a jegyzői irodában a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Szerbpadé, 1892. évi szeptember hó 10-én.

Jovanovits, **Terzin György,**
jegyző. bíró.

Egy kitűnő
Streicher-féle rövid

Zongora

paliszander fából, majdnem egészen új, eladó.

Bővebbet **Árpád-utca 23.**

(424—5.4)

10092. p. szám 1892.

(448—1.1)

Hirdetmény.

Dr. Raffay János ügyvéd a temesvári kir. közjegyzői kamarának 208-1892. közj. kam. sz. határozatával Istvánfi István törökbecsei kir. közjegyző helyetteseként elfogadtatván, a kir. törvényszék mai napon tartott teljes tanácsülésében a közjegyzői helyettesi esküt letette, hivatalos pecsét lenyomatát s névalírást bemutatta.

Nagybecskerek, 1892. évi szeptember hó 3-án.

Barak Imre,
jegyző.

Dr. Duka,
h. jegyző.

1322. szám ex 1892.

(444—3.2)

Hirdetmény.

Ezennel közhirrre tétetik, hogy a község tulajdonát képező egyik bika e hó 18-án délelőtt 9 órakor a község házánál árverés útján eladatni fog.

Perlasz, 1892. évi szeptember hó 8-án.

Ivánovits, jegyző.

Miskov, bíró.

Hirdetmény.

Az első eleméri lecsapoló társulat által egy nagyobb földmunkálat fog létesíteni.

Felkéretnek vállalkozni szándékozók, hogy folyó évi szeptember hó 18-án Eleméren d. e. 9 órakor társulati elnöknel jelentkezzenek.

(441—2.1)

Dr. Pap Géza,
elnök.

Árverési hirdetmény.

Alólirott község előjárósága részéről ezennel közhirrre tétetik, hogy a községi legelőből kihatott eddig is bolgárok által kerti vetemény alá használt 16 hold szántóföld folyó évi szeptember hó 26-án délelőtt 10 órakor Feketető község házánál három egymásután következő évre árverés útján érbeadatni fog.

Árverelni szándékozó tartozik az árverés megkezdése előtt 50 frt bánatpénzt letenni.

Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt Feketető község házánál naponta megtekinthetők.

Feketető, 1892. évi szeptember hó 10-én.

Somjay,
h. jegyző.

Csonity Józsa,
bíró.

(438—3.2)

Korcsma-épület bérbeadás.

Torontálmegyei Bánlak, Offszénitza, Szóka és Dolatz községekben fenálló Méltóságos gróf Karátsonyi Jenő ur tulajdonához tartozó korcsma-épületek 1893. évi január hó 1-től kezdve három egymásután következő évekre való bérbeadás iránt

folyó évi szeptember hó 26-án délelőtt 10 órakor

a bánlaki uradalmi irodában írásbeli zárt ajánlatokkal egybekötött nyilvános árverés fog tartatni.

Erről a bérbevenni szándékozók oly felhívással értesítettek, hogy az írásbeli zárt ajánlatokat, a versenytárgyalás megkezdéseig a bánlaki uradalmi irodában nyujtsák be, a hol is a további feltételek megtekinthetők.

Megjegyeztetik, hogy utóajánlatok figyelembe nem vétetnek.

GRÓF KARÁTSONYI JENŐ

gazdasági irodája Bánlakon.

Bernhardt Géza, számtartó.

(446—3.1)

Nyomatott a kiadó Pleitz Fer. Pálnál Nagybecskereken.